

Ομιλία Πρύτανη στις Τελετές Αποφοίτησης Ιούνη 2018
«Η Άλλη Κύπρος: Από Θεατές, Δημιουργοί του Ονείρου»
26-29 Ιουνίου 2018 στις 20:00, Πλατεία Κέντρου Κοινωνικών Δραστηριοτήτων

Βρισκόμαστε απόψε εδώ για να τιμήσουμε τους απόφοιτους του 2018. Σήμερα, θα τους απονεμηθεί το πτυχίο που επισφραγίζει την ολοκλήρωση των πανεπιστημιακών τους σπουδών. Τους συγχαίρουμε θερμά, για την επίτευξη αυτού του σημαντικού ορόσημου ζωής.

Η αποψινή ομιλία είναι η τελευταία μου ως Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου και, φυσικά, με βρίσκει συναισθηματικά φορτισμένο. Η τελετή αυτή δεν είναι το βήμα και η ευκαιρία για έναν δημόσιο απολογισμό, αυτός θα γίνει με τη λήξη της θητείας μου τον Δεκέμβριο.

Για απόψε όμως, θα δανειστώ ως εφελτήριο κάποια στοιχεία και σκέψεις από την πρώτη μου ομιλία ως Πρύτανης τον Ιούνιο του 2011. Είχα κάνει τότε μια αντιπαράθεση των κοσμογονικών γεγονότων στην ιστορική πορεία της ανθρωπότητας με τα γεγονότα που διαμόρφωναν την κυπριακή πραγματικότητα, το δικό μας σύμπαν.

Ήθελα να δείξω πόσο λίγο άγγιζαν την καθημερινή ζωή μας αλλά και την αντίληψή μας για τον κόσμο. Ήθελα με αυτόν τον τρόπο να τονίσω πως δεν υπάρχει μέλλον χωρίς τη γνώση και την ικανότητα κριτικής ανάγνωσης του παρελθόντος.

Όταν, λοιπόν, στην ευρωπαϊκή ήπειρο ξεκινούσε η Αναγέννηση και ο Γουτεμβέργιος τελειοποιούσε την πρώτη του τυπογραφική μηχανή, η Κύπρος μετέβαινε από τη Φραγκοκρατία στην Ενετοκρατία.

Όταν αργότερα οι Ευρωπαίοι με τον Κολόμπο κατακτούν τον Νέο Κόσμο, εμείς ζούσαμε την επιβολή των Ενετών και την εμμονή τους να ενισχύσουν τη δεσποτεία τους.

Η ανακοίνωση των «Νόμων της Παγκόσμιας Έλξης» από τον Νεύτωνα, μας βρίσκει να διανύουμε ήδη έναν αιώνα μαρτυρίου υπό την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Το 1859, ενώ ο Δαρβίνος δημοσίευε το έργο του για την «καταγωγή των ειδών», ο κυπριακός ελληνισμός συρρικνωνόταν επικίνδυνα, με ελάχιστες ελπίδες να επιζήσει.

Το τέλος της οθωμανικής κυριαρχίας μας βρήκε μέσα σε πλήρη εξαθλίωση, η οποία εν πολλοίς συνεχίστηκε κατά τη μετάβαση στην αποικιοκρατία. Την ίδια εποχή ο Φιζώ, μετρούσε πειραματικά την ταχύτητα του φωτός με εκπληκτική ακρίβεια.

Φτάνουμε στην Άνοιξη του 1889. Ελληνοκυπριακή αντιπροσωπεία επισκέπτεται το Λονδίνο και επιδίδοντας ένα υπόμνημα, διαμαρτύρεται έντονα στο υπουργείο αποικιών για τη βαριά φορολογία που υπόκεινται οι Κύπριοι, καθώς και για την έντονη εξαθλίωση που ζούσε ο λαός μας.

Την ίδια χρονιά που ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ στο Παρίσι ανακάλυπτε την πενικιλίνη, εμείς εδώ παλεύαμε για να χτίσουμε μερικά μικρά σχολεία. Ήμασταν τότε ένας λαός βυθισμένος στη φτώχεια, την εγκατάλειψη, τη σκληρή μοίρα μας, χωρίς υποδομές, χωρίς παραγωγή, χωρίς σχολεία, χωρίς νοσοκομεία, χωρίς μέλλον.

Μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, η ηλεκτρονική κάνει τα μεγάλα της άλματα, ανακαλύπτεται το τρανζίστορ και ο δυτικός επιστημονικός κόσμος βιώνει ένα νέο σημείο - σταθμό - με την ανακάλυψη της δομής του DNA, στην Κύπρο βρισκόμαστε στις παραμονές του εθνικο-απελευθερωτικού μας αγώνα.

Το 1960, ιδρύεται η Κυπριακή Δημοκρατία και λίγο πριν από τα πρώτα της γενέθλια, ο Ρώσος Γιούρι Γκαγκάριν είναι ο πρώτος άνθρωπος που ταξιδεύει στο διάστημα.

Η δεκαετία του 60, ήταν η δεκαετία του Ψυχρού Πολέμου, που διαίρεσε την υφήλιο, σε Ανατολή, Δύση και Τρίτο Κόσμο. Ο Νέλσον Μαντέλα οδηγείται στη φυλακή για τον αγώνα του ενάντια στο απαρτχάιντ. Άλλα συγκλονιστικά γεγονότα χαράσσουν τη σύγχρονη ιστορία. Αναφέρω χαρακτηριστικά τον ασταμάτητο χείμαρρο των φοιτητών στο Γαλλικό Μάη του '68 και την εισβολή των Σοβιετικών τανκς στην Τσεχοσλοβακία με την Άνοιξη της Πράγας, τις χρονιές του βρώμικου πολέμου στο Βιετνάμ και των πεινασμένων παιδιών της Μπιάφρας.

Μετά τα γεγονότα του Γαλλικού Μάη το φοιτητικό κίνημα κάνει έντονη την παρουσία του σε ανατολή και δύση. Στην Γιουγκοσλαβία, την Πολωνία, το Μεξικό, στην Δυτική Γερμανία και στην Ιταλία οι φοιτητές ξεσηκώνονται αμφισβητώντας τα μεταπολεμικά πολιτικά σύστημα. Όμως το 68 χαράζει ακόμη την ιστορία, η δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και του Ρόμπερτ Κένεντι.

Νέα κινήματα γεννιούνται, νέοι ψάχνουν το διαφορετικό, οι χίπις κάνουν την εμφάνιση τους στην Καλιφόρνια, οι εμβληματικοί Μπιτλς ήδη συνεπαίρνουν με τα τραγούδια τους.

Πριν από μισό αιώνα, 1968, όλος ο πλανήτης ζει πολιτιστικές επαναστάσεις. Στην Ελλάδα βασιλεύει η σιωπή. Ο Μίκης Θεωδωράκης εκτοπισμένος στη Ζάτουνα, ο Μάνος Χατζιδάκις αυτεξόριστος στη Νέα Υόρκη και η Μελίνα Μερκούρη ηγείται διαδηλώσεων ενάντια στην χούντα σε όλο τον κόσμο.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μεξικού, ο αфро-αμερικανός Τόμι Σμίθ κατακτά το χρυσό μετάλλιο στα 200 μέτρα, υψώνει τη γροθιά του και χρησιμοποιεί το βήθρο του νικητή και τα διεθνή μέσα επικοινωνίας για να χαιρετίσει τους συντρόφους του της μαχητικής τότε «Μαύρης Δύναμης» ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις.

Ήταν μια στιγμή αφύπνισης, μία ηχηρή διαμαρτυρία που άγγιξε καρδιές ανά το παγκόσμιο.

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Δίνω έμφαση στη δεκαετία του 1960 γιατί, εκείνη τη δεκαετία που ο κόσμος άλλαζε εμείς, στην Κύπρο, εγκλωβισμένοι στον δικό μας μικρόκοσμο, αδυνατούσαμε - ίσως επιμελώς - να αποκωδικοποιήσουμε ορθολογικά τις διεθνείς εξελίξεις. Αδυνατούσαμε να αντιληφθούμε το «Νέο Κύμα» που άλλαζε τον κόσμο!

Ίσως δεν καταλάβαμε ότι το σύνταγμα του 60 ήταν μια ιστορική νίκη για τους ανθρώπους της Κύπρου. Ήταν μια ευκαιρία να κτίσουμε μια άλλη Κύπρο. Τρία χρόνια αργότερα, το 63 ακυρώσαμε ουσιαστικά αυτά που κερδίσαμε.

Στις αρχές της δεκαετίας του 70', ενώ η ανθρωπότητα παρακολουθούσε τις εξελίξεις του διαστημικού προγράμματος Αρολλο, της NASA, στην Ελλάδα η εξέγερση του Πολυτεχνείου, στην Κύπρο ο διχασμός φούντωνε με αποκορύφωμα τα γεγονότα του '74, με το πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή.

Ήμασταν απόντες από τις στιγμές που συνάρπαζαν τον κόσμο, γιατί δεν μας το επέτρεπαν οι τότε πολιτικές και ιστορικές συνθήκες. Σήμερα, όμως, η Κύπρος καλείται να δηλώσει δυναμικά παρούσα! Η τρίτη και η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση παρέχουν σε κάθε χώρα, ανεξαρτήτως μεγέθους, τη μοναδική ευκαιρία να πρωταγωνιστήσει.

Χάρη στην ψηφιακή τεχνολογία συντελείται σήμερα η μεγάλη ιστορική συνάντηση των επιστημών και των επιστημόνων. Η γνώση μεταφέρεται και διαδίδεται με ταχύτητα φωτός ανά την υφήλιο και το διαδίκτυο γίνεται ένας απεριόριστος χώρος ανταλλαγής απόψεων και ιδεών και μία ανεξάντλητη πηγή πληροφόρησης. Δημιουργούνται «γραμμές» επικοινωνίας παντοδύναμες, με τεράστιες προοπτικές.

Σήμερα, με τα νέα δεδομένα διερχόμαστε την 4η επανάσταση, αυτήν της τεχνητής νοημοσύνης. Γεννιέται ένας κόσμος που υπερβαίνει τα στενά όρια των εθνικών αντιλήψεων και ταυτόχρονα διαγράφει τα γεωγραφικά όρια των εθνών.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της, η πατρίδα μας δεν είναι πλέον απομονωμένη αλλά έχει τη δυνατότητα της σύνδεσης με τα μεγάλα εργαστήρια παραγωγής γνώσης της Ευρώπης. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση μας προσφέρει μια πρωτόγνωρη ιστορική ευκαιρία να είμαστε συμμετέχοντες και κοινωνοί στον νέο επιστημονικό κόσμο που γεννιέται.

Δεν είμαστε μόνο πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά και πολίτες μιας μεγάλης Ένωσης, που επιχειρεί και πραγματοποιεί το πιο συγκλονιστικό κοινωνικό πείραμα που έγινε ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας: τη σύνθεση μισού δισεκατομμυρίου ανθρώπων σε μια Ήπειρο που συγκλονίστηκε κατά το παρελθόν από τις πιο αιματηρές συγκρούσεις.

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Θα μπορούσα να σχολιάσω τα κακώς κείμενα, όλα αυτά που μας πληγώνουν, για το σάπιο που φυτρώνει γύρω μας, δεν θα το κάνω όμως απόψε. Σε εσάς ανήκει το αύριο και απόψε δεν είναι η ώρα για μεμψιμοιρία. Εσείς είστε η άλλη Κύπρος που όλοι ονειρευόμαστε, είστε οι δημιουργοί του μέλλοντος! Άλλωστε, το χθες δεν είναι δικό σας για να το αλλάξετε, το αύριο όμως είναι δικό σας για να το κερδίσετε ή να το χάσετε.

Ο αγώνας ταχύτητας της γνώσης, της επιστήμης και της καινοτομίας είναι αγώνας ενάντια στο χρόνο και έχουμε την ιστορική υποχρέωση να προλάβουμε, εάν όχι να ξεπεράσουμε, τις ίδιες τις εξελίξεις που αναταράσσουν τον κόσμο γύρω μας.

Είμαστε άραγε έτοιμοι για την 4η βιομηχανική επανάσταση; Θα είμαστε μέρος αυτού του νέου κόσμου που δημιουργείται;

Αυτήν τη φορά η απάντηση είναι ξεκάθαρη: Ναι! Τώρα μπορούμε! Ως χώρα μετέχουμε πια στη νέα Δημοκρατία των Γραμμάτων. Μιλώντας για Γράμματα εννοούμε ασφαλώς, την επιστήμη, την τεχνολογία, τον πολιτισμό, την ανθρώπινη σκέψη, εννοούμε τον ψηφιακό αλφαριθμητισμό, την τεχνητή νοημοσύνη.

Στην ιστορική αναδρομή που έκανα νωρίτερα, διαπιστώνεται ότι ιστορικές συγκυρίες στέρξαν από τον ελληνισμό τη μεγάλη ευκαιρία της Αναγέννησης, του Διαφωτισμού, της βιομηχανικής επανάστασης και των καθοριστικών επιστημονικών εξελίξεων και γεγονότων.

Ταυτόχρονα, όμως, διαπιστώνεται πως σήμερα δεν υπάρχουν ουσιώδη κωλύματα για τις νέες γενιές, τους αποφοίτους μας, και πως ο κλήρος για να ενταχθεί η χώρα μας στο γίγνεσθαι της νέας επιστημονικής επανάστασης πέφτει σε εσάς.

Κυρίες και κύριοι,

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου συγκαταλέγεται πια σε πέντε διαφορετικές διεθνείς κατατάξεις και αποδεικνύει ότι μπορεί να αριστεύει και να διακρίνεται διεθνώς. Δεν χρειάζεται να είσαι πανεπιστήμιο μιας μεγάλης χώρας για να φθάσεις στην κορυφή. Απλά χρειάζεσαι σχεδιασμό, ένα πλαίσιο και ένα όνειρο.

Ταυτόχρονα, έχουμε καθιερωθεί στη συνείδηση των πολιτών ως αξιόπιστος θεσμός που προάγει την κοινωνική ανάπτυξη. Κι αυτή δεν είναι απλά μια αντίληψη, είναι γεγονός. Η έρευνα που παράγεται από τους ανθρώπους μας έχει επίδραση στην κοινωνία και ενισχύει την οικονομία της χώρας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είμαστε ο μεγαλύτερος εργοδοτικός οργανισμός της Κύπρου για νέους ανθρώπους, με ευρωπαϊκά χρήματα. Είμαστε κοινωνοί στο πολιτιστικό γίγνεσθαι, παρεμβαίνουμε στα πολιτικά και κοινωνικά τεκταινόμενα.

Δεν θέλουμε ένα Πανεπιστήμιο ευάλωτο σε εξω-ακαδημαϊκές σκοπιμότητες και ευπόρθητο από ιδιωτικά και οργανωμένα συμφέροντα. Αντίθετα, επιδιώκουμε ένα Πανεπιστήμιο δημιουργικό, ανήσυχο, ανθεκτικό και ανένδοτο στον πειρασμό μιας αυτάρεσκης προσαρμογής.

Είμαστε, επίσης, ανταγωνιστικοί στα ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Κατατασώμαστε στην 158^η θέση ως προς την εξασφάλιση χρηματοδότησης ανάμεσα στους 27 χιλιάδες οργανισμούς που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα «Ορίζοντας 2020».
- Στην 106^η θέση (σε απόλυτους αριθμούς) ανάμεσα σε 5 χιλιάδες ακαδημαϊκά ιδρύματα.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου, με σταθερά βήματα, μετατρέπεται στο μεγάλο επιστημονικό παράθυρο της Κύπρου προς τον κόσμο.

Με την ψήφιση του νόμου για την παροχή ξενόγλωσσων προγραμμάτων, ανοίγεται ένα νέο παράθυρο ευκαιρίας για να προσελκύσουμε ξένους φοιτητές και να καθιερώσουμε τη χώρα μας ως προορισμό τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Στόχος, το 2023 το 25% των φοιτητών μας να είναι ξένοι!

Τον επόμενο χρόνο αποφοιτούν οι πρώτοι φοιτητές της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου· της Σχολής που λειτούργησε και έτρεξε ενάντια στο ρεύμα και τα λογής-λογής συμφέροντα. Δεν σταματήσαμε στις πιέσεις. Πέρασαμε από χίλια μύρια κύματα, ... αλλά περάσαμε!.

Τον Σεπτέμβρη του 2019 αρχίζει η λειτουργία της Σχολής Επιστημών και Τεχνολογίας της Θάλασσας στη Λάρνακα. Σεπτέμβρη του 19 αρχίζει το Τμήμα Φυσικής Αγωγής και Επιστημών του Αθλητισμού.

Η ολοκλήρωση της πανεπιστημιούπολης ήταν ένα στοίχημα, το οποίο πετύχαμε με τη στήριξη της Πολιτείας, φίλων, δωρητών και ευεργετών του Πανεπιστημίου. Θυμόμαστε τους ευεργέτες μας, τους εκτιμούμε βαθύτατα, τους ευχαριστούμε και τους αγαπάμε!

Όταν ξεκινούσαμε τα πρώτα μαθήματα το 1992 στον ιστορικό χώρο της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πόσοι άραγε φαντάζονταν ότι θα γιορτάζαμε μία ακόμη τάξη αποφοίτων σε έναν ολότελα διαφορετικό χώρο, εδώ στην πανεπιστημιούπολη; Πόσοι άραγε είχαν ονειρευτεί το σημερινό μέγεθος του πανεπιστημίου; Μέγεθος, τόσο σε έκταση, αλλά κυρίως σε ποιότητα ανθρώπινου δυναμικού, με πολλούς στόχους για το μέλλον.

Το όραμά μας για τη θεμελίωση της «Πόλης της Γνώσης» είναι σήμερα πραγματικότητα. Σύντομα, θα έχουμε τις εγκαταστάσεις που θα φιλοξενούν, 10 Σχολές, 30 Τμήματα, 10.000 φοιτητές, 2.000 ερευνητές και 1.000 συνολικά ακαδημαϊκούς και διοικητικούς. Δεν είναι η γιγάντωση των μεγεθών αυτή καθαυτή που συναρπάζει, αλλά το γεγονός ότι αυτή η ανοδική πορεία δεν ανακόπηκε εν μέσω της χειρότερης κρίσης που έζησε ο τόπος από το 1974.

Τους επόμενους μήνες θα τοποθετήσετε **κύριε Πρόεδρε**, τους θεμέλιους λίθους του φωτοβολταϊκού πάρκου «Απόλλων», του κτηρίου του Τμήματος Βιολογικών Επιστημών «Ιδρύματος Α.Γ. Λεβέντη», του Κτηρίου Διδασκαλίας 3 «Δρ. Αρτέμης Χατζηπαναγής» και τέλος, του κτηρίου Ιατρικής Σχολής και Επιστημών Υγείας «Νίκος Κ. Σιακόλας». Η Πανεπιστημιούπολη είναι ήδη ένα μεγάλο εργοτάξιο.

Σε 2 μήνες παραδίδεται το κτήριο της «Βιβλιοθήκης Κέντρο Πληροφόρησης - Στέλιος Ιωάννου», ο μεγαλύτερος ναός της γνώσης που κτίστηκε ποτέ στην πατρίδα μας. Το πιο επιβλητικό, το πιο εμβληματικό κτήριο μας. Θα είναι ο πόλος που θα φιλοξενεί γενιές Κυπρίων, που θα δώσει μια νέα διάσταση στη μάθηση.

Κύριε Πρόεδρε,

Αναγνωρίζουμε τη διαχρονική στήριξη της Πολιτείας στο Πανεπιστήμιο και την αρωγή της ευρύτερης κοινωνίας σε αυτό. Δεν λησμονούμε ποτέ ότι το Πανεπιστήμιο χρηματοδοτείται από τον φορολογούμενο πολίτη. Αυτό το αίσθημα ευθύνης μας ωθεί να επιδιώκουμε διαρκώς την καλύτερη αξιοποίηση των κρατικών πόρων.

Ένα δημόσιο ακαδημαϊκό ίδρυμα οφείλει, πάνω από όλα, να τιμά τη σχέση εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας με την κοινωνία. Το Πανεπιστήμιο Κύπρου θα διαφυλάξει αυτή τη σχέση με όλες του τις δυνάμεις.

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Είμαι περήφανος για όλα αυτά που κάναμε μαζί, για όλα αυτά που πετύχαμε μαζί. Καθώς, όπως ανέφερα, είναι η τελευταία μου ομιλία ως Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου, δεν μπορώ να αντισταθώ στην ανάγκη να αναφερθώ στην Λάπηθο, την πατρίδα μου.

Το χρωστώ εξ άλλου στους δικούς μου δασκάλους και στους απόφοιτους του Γυμνασίου μου που χάθηκαν το 74.

Χρησιμοποιώ τα λόγια του Στρατή Μυριβήλη, του συγγραφέα του απaráμιλλου «Η ζωή εν τάφω», από την επίσκεψη του στη Λάπηθο το 1947 . Γράφει....

«Μα δεν είναι μόνο η ομορφιά του χωριού που το κάνει ξεχωριστό ανάμεσα στ' άλλα της Κύπρου. Είναι και η ιστορία του συγκινητική, γεμάτη αναμνήσεις εθνικές, πλούσια σε αρχαιολογικές αποκαλύψεις που εκτείνονται σε όλες τις περιόδους της αιώνιας ελληνικής ζωής της Κύπρου. Από την αρχαιότητα ως τη χτεσινή, ως τη σημερινή.»

και συνεχίζει ο Μυριβήλης...

«Σωπαίνουν οι άνθρωποι της και κοιτάνε μακριά συλλογισμένοι. Είναι οι φτωχοί αγρότες της Κύπρου. Μια συμπαγής μάζα χιλιάδων Ελλήνων, που περιμένουν την Ανάσταση επί σειράν αιώνων. Δεν κουράζονται να περιμένουν. Να μοχθούν και να περιμένουν. Και να πεθαίνει η μια γενιά και να 'ρχεται η άλλη, και η κάθε μια να παραδίνει στην επόμενη τη μεγάλη προσδοκία».

Αγαπητοί απόφοιτοι,

Ζώντας με την μεγάλη προσδοκία της επιστροφής, να θυμάστε ότι όσο και να προχωράμε ως άτομα και ως χώρα, χωρίς λύση του Κυπριακού δεν θα μπορέσουμε να πάμε πολύ μακριά. Γιατί, η γη μας είναι ένα ζωντανός οργανισμός, έχει το δικό της πνεύμα, το δικό της πεπρωμένο. Χωρίς τη γενέθλια γη των πατεράδων μας, είναι αδύνατο να βρεις τον εαυτό σου και την ψυχή σου. Δεν θα ολοκληρωθούμε ποτέ ως άνθρωποι. Θα είμαστε πάντα χαμένοι και κυνηγημένοι, γιατί διχοτόμηση, σημαίνει ένα σκληρό σύνορο με την Τουρκία που θα μας ταπεινώνει διαχρονικά και θα βάζει κυρίως σύνορα στο μυαλό και τη σκέψη μας.

Η Κύπρος θα γίνει και πάλι ελεύθερη αν εμείς το πιστέψουμε. Η Κύπρος θα αλλάξει, αν εμείς αλλάξουμε. Ονειρευόμαστε την άλλη Κύπρο, την Κύπρο της επινόησης, της εφευρετικότητας και της επιχειρηματικότητας.

Πολλές φορές, αισθάνομαι ότι στο συλλογικό μας αφήγημα απουσιάζει η βούληση για να ξεκινήσει η μεταμόρφωση της χώρας. Στο Πανεπιστήμιο Κύπρου πιστεύω ότι τα τελευταία χρόνια αποδείξαμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε περιορισμούς και εμπόδια, μέσα στην κρίση τα καταφέραμε. Όταν η χώρα γονάτιζε εμείς προχωρούσαμε.

Έφτασε η ώρα αγαπητοί απόφοιτοι να κάνετε τις ιδέες σας πράξεις και με αυτές να εμπνεύσετε. Δεν υπάρχει ταλέντο, ταλέντο είναι να έχεις την λαχτάρα να κάνεις κάτι. «Δημιουργικότητα είναι να σκέφτεσαι καινούρια πράγματα. Καινοτομία είναι να κάνεις καινούρια πράγματα».

Η αγορά εργασίας είναι σκληρή και ανταγωνιστική, δεν επιβιώνουν πάντα οι καλύτεροι αλλά οι πιο ανθεκτικοί. Να θυμάστε ότι όταν τα πράγματα γίνονται ζόρικα, ...οι ζόρικοι συνεχίζουν.

Απευθύνομαι σήμερα σε εσάς με ένα ισχυρό μήνυμα. Τολμήστε! Καμία αποτυχία δεν είναι μοιραία, καμία επιτυχία δεν είναι δεδομένη και τελική, το μόνο που έχει σημασία είναι η τόλμη και ο αγώνας της κάθε μέρας. Αυτό που μετρά δεν είναι το πελώριο του στόχου ή του καθήκοντος, αλλά το μέγεθος της τόλμης!

Καμία βουνοκορφή δεν είναι απόρθητη, κανένας στόχος δεν είναι άφταστος. Διεκδικήστε με ήθος, παρρησία, θάρρος και επιμονή το προσωπικό σας μέλλον αλλά και το μέλλον του τόπου σας, που βασίζεται σε εσάς γιατί είστε ό,τι πιο πολύτιμο και ελπιδοφόρο διαθέτει.

Σας καλώ να γράψετε τη δική σας προσωπική ιστορία αλλά και την ιστορία της χώρας σας. Σας καλώ να είστε πρωταγωνιστές και όχι θεατές στο δικό σας και το κοινό μας μέλλον.

Παλέψτε γι' αυτή την σκοτεινή αλλά συνάμα φωτεινή πατρίδα!

Εσείς, είστε οι δημιουργοί του ονείρου. Εσείς, είστε η άλλη Κύπρος. Μην χρονοτριβείτε, ... **μια ανάσα είναι η ζωή!**

Απόφοιτοι του 20-18, μπράβο σας! Τα καταφέρατε.
Μπράβο σας!